

FARUL VREA SĂ UITE SEZONUL TRECUT

Sigur că s-ar fi convenit să așezăm la începutul tradiționalului reportaj al fotbalului Mării Negre, și cu asta am spus Farul, aceea, devenită și ea tradițională chestiune a scufundării în apele clasamentului final. În apele cu un așteptat vînt din pupa, devenit, pînă la urmă un virtej în care ambarcațiunea cu Cosmoc la timonă a asistat cum bărci mai puțin dotate cu golgeteri și tunari, i-o iau înainte... Dar subiectul mi se pare supra-discutat. Să-l omitem...

Il vom înlocui cu episoade trăite într-o jumătate de zi în inima echipei constănțene. Unele mai sugestive, altele simple întîmplări... Imi place că la Farul, Hașoti este cu adevărat un „secund”. Nu cred că impresia mea este de suprapiață. I-am asistat pe cei doi antrenori ai marinarilor în cursul unor operațiuni serioase, aș zice decisive pentru sezon. Una dintre ele, definitivarea întregului lot A și tineret-rezerve. El bine, în nici un moment, Cosmoc nu a trecut peste opinia lui Hașoti. Se vede treaba că aici, vicleanul extrem dreapta de la Steagul roșu (întrebați-l pe Macri ce pătea cu el...) nu se complăce în rolul cu pronunțată culoare administrativă în care prezentarea legitimațiilor la meciuri reprezintă obligația nr. 1. Nu. Ne place pentru el, ne place — mai ales — pentru Cosmoc. Văzîndu-i într-un tandem ce nu vădea fisuri, ne-am adus aminte că Vicente Feola a căzut în clipa cînd l-a renegat pe secundul lui, pe Paulo Amaral...

Sub cele 40 de grade, poate și mai bine, la soare, Tufan imi apa-

re ca un om în plină răcoare. Noi, sub căști și umbrele (desoare sau nu...), cu ochii și cu gîndul la fratele Borsec. El, surzător și destins, fără o picătură de sudoare pe față. E copilul mării, ce mai! Îl secundează Ologu. Tandem care simbolizează Farul — cu toate suitele formațiilor sale, de mai vechi sau mai nouă inspirație.

„O stupidă entorsă, o entorsă de

● DE LA HAȘOTI LA PAULO AMARAL ● OLOGU ARE RÎSUL OMULUI PĂTIT ● FORMULA LUI COSMOC

antrenament, mă sîcîie cit o fractură...” se destăinuie „omul contraatacului de la Lausanne”. N-ar vrea să piardă startul: „Se știe cum e cu campionatul. Nu prinzi formația de la început, pe urmă tot înghiți în sec pînă pui iar mina pe un loc...”

Ologu ride cu toată gura. Ride ca omul pătît. Dacă n-o ști el „Calvarul rezervei” (șapte etape pe tușă...) cine s-o știe? Și, la sfîrșitul hohotului de ris, confirmarea: „Păi, fără golurile cadourilor lui Constantinescu mai făceam ceva? Adio și, poate, Divizia B...”

„Și, totuși, cu încă zeci de antrenamente și meciuri înainte, cum vezi echipa din campionat?” I-am aruncat întrebarea lui Cosmoc. Nu speram prea mult, dar am obținut cit nici n-aș fi gîndit:

„Schema mea, în acest moment, este aceasta. Vă repet, în acest moment: Popa — Stoica, Antonescu, (Bălosu, Mareș, N. Constantinescu, Mehedințu), Ghircă — Tănase (Mustață), Tufan (I. Constantinescu) — Ologu (Mustafa). Caraman, Oprea, Kallo (Turcu).

— Văd că la centrul atacanți, n-ai dubluri.

— Aparent, Cei din spatele lor, din formația așa cum am scris-o, adică Tufan și Mustață, pot oricînd avansa... Și la propriu, vorbind...

— A propos de Mustață, ce-i cu el?

— Talent deosebit. Cred că am reușit o excelentă achiziție. Ca și cu Bălosu, venit tot de pe malul Dunării, un jolly-jocker al apărării. Cu ei, cred eu, ne-am completat convenabil lotul.

— Cum vezi campionatul?

— Din start, o furtună. O să vedem o angajare pe viață și pe moarte. Marcajul strict va deveni lege. Echipele de prim calibru vor avea, anticipez eu, zile tare grele pînă vor găsi antidoturile care să restabilească diferența de clasă. Dar întreaga operațiune va cere sacrificii și sacrificii. Perioada de start nu va mai semăna deloc cu romanticoasa porțiune de studiu... Nu avem mult de așteptat ca să ne convingem. Să vorbim la 29 august, de pildă, în seara etapei a doua...

— Jucăți, aici, cu Politehnica?

Ai vreo presimțire?

— Nu vorbesc numai de noi. Vorbesc de tot campionatul. Dar ce, parcă noi sintem excepția?...

Eftimie IONESCU

Experiința profesională a unui, imbinată cu entuziasmul tineresc al celui alt, una din „armele” noului cuplu de antrenori Petrică și Costică Rădulescu.

IORDACHE ARE ÎNCREDERE ÎN ELEVII SĂI

Avionul ne poartă lin spre Deva, oraș în care sub conducerea tehnică a unui nou antrenor, Eugen Iordache, lotul de jucători al Jiului își desfășoară de la 30 iulie pregătirea. Urînd cursul Mureșul, avionul — gata de aterizare — se apleacă puțin, evitînd dealul cu străvechea cetate a Devei ce străjuiește orașul, la poalele căruia se distinge dreptunghiul verde al cochetului stadion Mureșul. Privim prin hublou și, deși este abia ora 8,30, zărim sub noi siluetele de o șchioapă ale unor jucători în echipament alb-negru. Bănuim că sînt jucătorii de la Jiul. Nu ne-am înșelat. Aveam să ne convingem o jumătate de oră mai tîrziu cînd am descins la stadion.

— Știți, mai tîrziu se face tare cald și apoi, ziua bună se cunoaște de dimineață — ne pune în temă antrenorul E. Iordache. „Gazonul excelent, îmbibat de rouă, place băieților nespuse de mult. Mîinecă la firul ierbii, pazele au parcă mai multă precizie”.

— Ați preluat de curînd echipa. Care este prima impresie?

— De la 19 iulie de cînd am început pregătirile nu am ce reproșa nimănui. Nu mi-am închipuit că jucătorii sînt atît disciplinați și atît de perseverenți la antrenamente. Cei cu vechi state de serviciu la Jiul prin exemplul lor îi mobilizează pe cei tineri.

Încerc să dau o altă nuanță jocului echipei, așa că lecțiile de antrenament de pînă acum au avut un caracter progresiv ca volum, intensitate și durată, totul în scopul mării capacității de efort. Organizarea jocului se va baza pe repartizarea sarcinilor duble de atac și apărare, deziderat realizabil, fără o mișcare permanentă în teren. Un fapt îmbucurător și de mare ajutor îl reprezintă preocuparea conducerei clubului nostru în colaborare cu organele locale care ne-au asigurat condiții optime de pregătire. Cîmpul de joc al stadionului din Petroșani se regăzoneyază în aceste zile. Iată motivul principal pentru care ne aflăm la Deva. Sîntem cazați chiar aici, la stadion, sub tribuna principală, unde se află dormitoare cu cite două

paturi. Aici ne vom petrece timpul antrenîndu-ne de zor pînă la 14 august, dată la care revenim la Petroșani.

— Cu ce lot de jucători porniți la drum?

— Plecarea portarului Stan, cred că nu reprezintă o pierdere. Căci Suciu, prin experiența acumulată și prin ambiția cu care se pregătește, va da siguranță apărării și ne va scuti probabil de emoții.

Cei cu vechi state de serviciu de la Jiul — printre ei numărîndu-se și Stocker — prin exemplul lor îi mobilizează pe cei tineri

Pentru postul de portar îl mai avem și pe tînrul Marincan. Fundașii au rămas aceiași, adică M. Popescu, Georgevici, Dodu, Stocker, Tonca, inclusiv Georgescu, care a renunțat la plecarea, și Talpai — complet restabilit după hepatita suferită. Dintre Cotormani, Urmeș, Sandu și Gligore (de la Steaua) urmează să-i aleg, bineînțeles în funcție de randamentul pe care îl vor da în meciurile de verificare, pe cei doi mijlocași. Remus Popa, nemulțumit de faptul că nu a fost folosit în meciul amical cu Minerul Lupeni, de săptămîna trecută, s-a supărat și nu a mai venit la antrenamente. Cu o asemenea mentalitate voi fi obligat să renunț la serviciile lui. În atac vom căuta să-i găsim un înlocuitor lui I. Constantin. Pînă acum pentru acest post candidaază Mulțescu (de la Steaua) și Ciurea (de la Autobuzul) ambii tineri și ambițioși. În rest, mai dispunem de aportul vechic tînrului Peronescu, Georgescu II (de la Steaua), Libardi, Naidin și Stoian (de la Vulturii Textila Lugoj). Cu acești 20 de jucători pornim la drumul anevoios al celor 30 de etape. Cred că la Jiul se simțea de mai multă vreme nevoia unei improspătări a lotului. Mă bucură faptul că am reușit să legitimăm cîteva jucători tineri care muncesc cu multă sîrguință, sînt dornici de afirmare și trag cu dinții pentru un loc în echipă. N-aș vrea să fiu înțeles greșit. Cu aceasta nu înseamnă că ei vor fi automat titularizați. Dimpotrivă, dacă nu vor răspunde încrederii acordate, se vor elimina singuri, fiind trecuți la echipa de tineret de care se ocupă în prezent secundul meu, Viorel Tîlmăciu.

Jiul a evitat cu greu, în finalul campionatului, retrogradarea. Emoțiile din acea perioadă le-au uitat și iată-i pe jucătorii din Petroșani hotărîți să nu mai ofere suporteriilor lor, în noua ediție a campionatului care se apropie, asemenea surprize neplăcute. Așa ne-au declarat Libardi, Peronescu, Stocker, Georgescu. De același lucru ne-a asigurat Suciu și ceilalți noi veniți, primii că căldură de băieții de la Jiul.

— Mă cam „fură” jocul, deh! obi- cei de atacant, dar cu timpul voi acționa mai... potolît — ne spune el. Voi juca, totuși, rolul fundașului ofensiv, mai ales că, pentru aceasta, am o serie de atu-uri de partea mea.

Deocamdată, una din preocupările celor doi antrenori, P. și C. Rădulescu, o constituie alegerea cuplului de fundași centrali: Catargiu și Sînaucanu, sau Velicu cu Constantin.

Gheorghe NERTEA

AMBIȚII BĂCĂUANE

Ultimele zile de pregătire la munte ale echipelor noastre divizionare. De la Predeal, cale de cîteva kilometri, urcînd pe un drum croit printre padine, se ajunge la frumoasa cabană „Trej brazi”, cea care, cîndva, a inspirat și pe unul din compozitorii noștri de muzică ușoară. Astăzi, din acea cabană n-a mai rămas decît... numele, locul ei fiind luat de un hotel ultraelegat, capabil oricînd să susțină comparație cu „Perla” sau „Internaționalul” Mamaiei.

Acolo și-au instalat „cartierul general” jucătorii de la Sport Club Bacău și acolo i-am găsit, într-o dimineață cu o „ploaie ciinească, de-ți pătrundea pînă-n măduva oaselor”, cum remarcă, cu haz, dr. Udrescu, medicul echipei.

Așteptăm să se mai domolească puțin pentru a urmări antrenamentul prevăzut pentru toți cei 19 prezenți acolo, și anume: Fugăciu, Cizic, Catargiu, S. Avram, Sînaucanu, Velicu, Constantin, Comănescu, Volmer, Duțan, Hrițcu, Ghica, Mîoc, Pană, Dembrowschi, Ruguibei, Băluță, Florea și Pruteanu. Din cei sosiți la pregătire, lipseau Vătafu, rechemat acasă în urma unui deces survenit în familie și Ghiță, care fără avizul medicului a părăsit antrenamentul după numai 2-3 zile, pretextînd o lombo-sciatică. Curioasă atitudine a internaționalului băcăuan, mai ales că un tratament medical în localitate îi putea fi asigurat imediat. Dar, cum spuneau cei mai vechi din echipă, Ghiță, n-ar fi la prima lui manifestare de acest gen.

Conducătorii tehnici ne-au mai spus că una din noutățile echipei o constituie... Sorin Avram, care, probabil, în sezonul viitor va fi folosit ca... fundaș dreapta. El a fost încercat în cîteva întîlniri amicale și a dat deplină satisfacție.

— Mă cam „fură” jocul, deh! obi- cei de atacant, dar cu timpul voi acționa mai... potolît — ne spune el. Voi juca, totuși, rolul fundașului ofensiv, mai ales că, pentru aceasta, am o serie de atu-uri de partea mea.

Sedinta de pregătire fizică din mineața cînd i-am vizitat pe băcău a avut o durată și o intensitate scăzută ținînd cont că după cîte ore urmau să susțină un meci două porți (al treilea de pînă atunci). Cu toate acestea, dr. Udrescu a constat la cîteva dintre jucători, ca, exemplu, Băluță, Catargiu, Fuga sau Mîoc, că ritmul cardiac prezintă o serie de indicii necorespunzători, schimb, la Velicu, situația se prezintă din ce în ce mai bine.

— Efectul concurenței, opina medicului echipei, lucru cu care er în totalitate, de acord cei doi antrenori, ca și... cel vizat.

„Ostilitățile” erau conduse cu competență și în deplin acord de tandemul de antrenori, în ale căror încații erau evidente experiența profesională a unui, imbinată cu entuziasmul tineresc al celui alt. Oricum ne-am dat seama perfect de omnitarea și identitatea de idei în ceea ce fac ei pentru echipă.

— Urmăriți-l, cu atenție, pe Ruguibei cum lucrează și veți avea pe euta surpriză a unei noi concepții care și-a făcut loc în mentalitatea lui — ne-au atras atenția, de la ecut, cei doi antrenori.

Și, într-adevăr, cu satisfacție constatam cele spuse de către ei, Ruguibei fiind o revelație din punct de vedere.

— Căsătoria și noua lui viață ca student, au făcut din el un alt om — remarcă, cu satisfacție Dembrowschi. Acum este un exemplu pentru noi toți. Și sînt sigur, anul acesta va fi anul „exploziei” pentru cuplul pe care-l formez împreună cu el. Finalul campionatului trecut este o dovadă în acest sens.

I-am părăsit pe băcăuani lăsîndu cu gîndurile lor, poate la jocul după-amiaza acelei zile, poate la tîneul pe care-l vor efectua în U.R.S. Si pe cei doi antrenori cu dileme încă nedezlegate: Catargiu cu Sînaucanu, sau Velicu cu Constantin. Sau poate... Dar cine știe ce vor pune la cale cei doi Rădulești? Profilarea și randamentul lui Sorin Avram sînt o dovadă a ingeniozității lor. Cu efecte, sîntem siguri, de tre cele mai pozitive asupra evoluției viitoare a echipei.

Leonida TONCU